

TESI DOCTORAL**OPTIMITZACIÓ DE PROCEDIMENTS TECNICOCIENTÍFICS APLICATS A LA RESTAURACIÓ DEL PATRIMONI CULTURAL****RESUM**

Aquesta tesi doctoral és el resultat d'una dilatada experiència d'investigació al voltant de la funció essencial protagonitzada pel vessant tecnicocientífic en la restauració de béns immobles, principalment. Amb aquesta finalitat, s'ha perseguit presentar-la, de forma ordenada i sistemàtica, de manera que se'n potencie l'aplicabilitat pràctica per part dels diversos agents que intervenen en els processos d'intervenció. Encara que aquesta metodologia se centra, sobretot, en edificis amb una àmplia casuística des del punt de vista de la conservació, és exportable també a altres casos per a utilitzar-se com a eina en l'elaboració i el desenvolupament del projecte i la intervenció restauradora.

Es demostra que és possible establir una retroalimentació entre l'obra i el treball analític per a depurar un sistema d'actuació que facilite l'aplicació dels coneixements i aclarisca el procés restaurador. Aquesta investigació ha donat com a resultat un nucli cohesionat de pautes que fa de *motor d'arrancada* per a l'aplicació de procediments tecnicocientífics tot creant una àmplia xarxa de relacions, de manera que les experiències desenvolupades esdevenen models d'intervenció en destacar-ne la part més interessant de cadascuna.

El mètode seguit s'hi presenta en forma de protocols, articulats de manera clara, per a crear un sistema jerarquitzat i ramificat en el qual les seqüències lògiques es poden executar de forma independent, en funció de les prioritats o necessitats, per a facilitar-ne la realització. Ha sigut plantejat, de manera directa, utilitzant un llenguatge tècnic assequible per als diversos agents que intervenen en els processos. L'eina aconseguida és versàtil i apta per a servir de guia de bones pràctiques en les intervencions.

Un dels eixos fonamentals de desenvolupament és la conservació preventiva que estableix la necessitat de planificar les accions estudiant els riscos a què està sotmès el patrimoni cultural, adoptar mesures per a evitar possibles afeccions i procurar el manteniment correcte de les característiques materials, estratègies que permeten una gestió més adequada dels recursos disponibles. Aquesta visió integradora inclou una comunicació constant amb els actors implicats i garanteix la sostenibilitat del procés.

La investigació aplicada s'ha organitzat a partir del cas concret de la catedral de Jaén, que presenta unes condicions excepcionals per a verificar la relació entre diferents processos de deterioració i l'aplicació d'una metodologia de restauració en circumstàncies reals i amb una disponibilitat limitada de recursos. Encara que aquest immoble actua com a font principal de l'experiència, hi ha exemples abundants que provenen fonamentalment d'altres edificis en els quals s'ha aplicat el mateix criteri seqüencial per a ordenar la informació i poder-la utilitzar de forma coherent i organitzada.